

Papillons (Kelebekler), Op.2 (Piyano için)

Work Title	Papillons
Alternative Title	
Composer	Schumann, Robert
Opus/Catalogue Number	Op.2
Movements/Sections	12 pieces
	Introduction. Moderato (D major)
	1. Waltz (D major)
	2. Waltz. Prestissimo (E $\flat$ major)
	3. Waltz (F $\sharp$ minor)
	4. Waltz (A major)
	5. Polonaise (B $\flat$ major)
	6. Waltz (D minor)
	7. Waltz (F minor). Semplice
	8. Waltz (C $\sharp$ minor)
	9. Waltz. Prestissimo (B $\flat$ minor)
	10. Waltz. Vivo (C major)
	11. Polonaise (D major)
	12. Finale (D major)
Year/Date of Composition	1829-31
First Publication	1831
Composer Time Period	Romantic
Piece Style	Romantic
Instrumentation	Piano

Schumann 19 yaşında, Friedrich Wieck'ten piyano dersleri almaya başladığı 1830'dan önce bestelemeye koyulduğu Papillons (Kelebekler) adlı 12 küçük parçadan oluşan eserini, İsviçre ve İtalya'daki tatilinden sonra, 1831'da tamamladı. Eser Nisan 1832'de, Op.1'den altı ay sonra, yayımlandı. Schumann bu arada, ileride evleneceği Clara Wieck'e yazdığı mektupta Schubert'ten büyük övgüyle söz ediyordu. Heidelberg'de 1829'da öğrenciyken, bir arkadaşıyla sık sık Schubert'in dört el için Polonezlerini çalan ve orada kendi de sekiz Polonez yazan Schumann, bunlardan ikisini Papillons'ta kullanmıştır.

Her biri hemen ortaya çıkıp, daha dinleyici farkına varmadan kaybolan ve çekici tasvirleri, kişileri ya da karakterleri belirleyen bu 12 parçaya, çok uygun şekilde Kelebekler adını veren Schumann, aslında Jean Paul adlı Alman yazarın bir öyküsünden esinlenmiştir. Onun, gençliğin kural tanımayan taşkın dönemini anlatan Flegeljahre (Sayf-gızsız gençlik yılları) adlı kitabının son bölümündeki fantastik bir maskeli balo sahnesini işleyen Schumann, romanını Walt ve Vult adlı iki kardeş ile onların ortak aşkı Wino adlı gizemli üç figürünü de canlandırır. Kitabın değişik anlamlar içeren sembolik Larventanz (Dans) bölümünde, Larve sözcüğünün

Almanca'da hem maske, hem güzel çehre, hem habis ruh, hem de kurtçuk anlamını taşıması

Schumann'a yeni fikirler vermiştir.

Altı ölçüden oluşan Giriş (Inroduzione)'den sonra başlayan 3/4'lük ölçüde orta (Moderato) hızdaki bölmede, hemen dans ve maskelerin geçidi belirir. Schubert'i anımsatan bu dalgın vals kesen parlak fanfarlardan sonra duyulan Fa diyez minör oktavlar da Jean Paul'ün grotesk maskesini tanımlar. Bu tutkulu dans sarhoşluğu, yerini zarif ve soylu Polonez adımlarına bırakırlar. Noktalı tarzda sunulan bu "polocca" gerçek Schumann stilindedir. Buruk şakacı tavırlarda, gençlik ateşiyle çok hızlı (prestissimo) tempodaki bölmeler, zaman zaman duygulu Alman valsine dönüşür. En sonda ise Dede ile Nine'nin eski şarkısı çok ağır (piu lento) tempoda 3/4'lük ölçüde duyurulurken, bu düştten uyanıp gerçeğe dönüşün görevlerini belirten sabah çanları saat altıyı çalar ve ser, yedili bir akorla birlikte yavaşça, çok hafif çözülür, bir köpük gibi söner.

Süre 15'